

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bonis Operibus Docto. Martini Lutheri Liber

Luther, Martin

Vuittemberge, 1521

VD16 L 7151

Vigesimoprimum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33333

forem quā in deo, & ita bonis operibus secundū pręceptū dei & eius opera oppugnat. Sicut phariseus in Euāgelio & publicanus horum omnium figuram exhibent. Nam peccator in suis peccatis deum inuocabat, & laudabat, tangens duo summa pręcepta, fidē & dei honorem. Phariseus uero neutrum horum affectus sese ostendebat in alijs bonis operibus, quibus non in deo, sed semetipso gloriabatur, magis in seipso quā in deo confidens. Quapropter hic merito reiectus, & ille electus est. Quod conueniunt, quod quod sublimiora & meliora sunt opera, eo minus splendent. Ad hęc quod vnusquisque pręsumit sese opera facile facturum. Cernimus enim neminem adeo simulare sese dei nomen & gloriam laudare, ut eos qui hoc nunquam faciunt, & eo opere quando cor sine fide est, precioso operi contemptum conciliant. Ita ut sanctus Apostolus Paulus non dubitaret ad Ro. ij. libere dicere, eos potissimum dei nomen blasphemare, qui se de lege dei iactant. Nam nomen dei nominare, & honorem eius papyro & parieti inscribere, facile factum est, sed ipsum ex animo laudare, & benedicere in eius beneficijs, & constanter in omnibus aduersitatibus inuocare, hęc sane rarissima, & summa omnium operum post fidem sunt. Adeo, ut si videre liceat quam pauci sint horum in reipublica Christiana, possemus prę calamitate mori, interim tamen semper crescentibus sublimibus pulchris, superni iudicij operibus ab hominibus excogitatis, quę his ueris operibus colore sint similia, intus uero & in fundamento omnis & fidei & fiducia expertia, & quę nihil prorsus habeant boni. Ita reprehendit Isaias xlviij. populum Israhel, Audite hęc domus Jacob qui uocamini nomine Israhel, & de aquis Iuda existis, qui iuratis in nomine Domini, & Dei Israhel, recordamini non in ueritate, neque in iustitia. Hoc est, quod hęc non uere in fide & fiducia faciebant, quę uera est ueritas & iustitia, sed confisi in seipsis, sua opera, & suas uires. Dei tamen inuocabant & laudabant nomen, quę non conueniunt.

VIGESIMOPRIMO.

¶ Primum ergo opus huius pręcepti est, Deum laudare in omnibus suis beneficijs, quę in estimabiliter multa sunt, ita, ut huiusmodi laudis & gratiarum actionis merito nulla, neque intermissio, neque finis esse debeat. Nam, quis eum possit perfecte pro naturali laudare uita, ut taceam pro omnibus temporalibus & semperternis bonis. Ita est homo hoc unico capite huius pręcepti bonis & preciosis operibus obrutus & accumulatus. Quibus si uera utatur fide, sane non frustra hic fuerit. In hac autem re nemo mortalium uehementius peccat speciosissimis sanctis, sibi ipsis

bene placens, sese libenter iactantibus, vel saltem libenter suas laudes, honores, & præconia coram mundo audiens. Itaque secundum opus huius præcepti est, fugere & vitare omnes temporales honores, glorias & laudes, & nequaquam suum nomen, laudem, & celebritatem querere, ut oēs de eo, quod dicitur, & cantent, & loquantur. Quod valde periculosum, & tamen vitiosissimum omnium est peccatum, & prohi dolor contemptum. Volunt enim omnes videri, & nemo minimus haberi, vitantque humilis & sordidus sit. A deo profunde natura est depravata, in sua propria opinione, & in sui ipsius propria fiducia, contra duo prima præcepta. Nunc autem hoc immane scelus in mundo per summa iudicant virtute, quo nomine summi est periculi. Ethnicorum historias & libros legere, vel audire, nondum satis expertos & instructos divinis præceptis & historiarum sacre scripturæ. Siquidem oēs ethnici & gentiles libri hoc veneno quere de laudis & honoris sunt referti. In quibus secundum cœcã rationem dicitur, non esse magnificos & egregios homines, qui laude & honore non tangantur, & pro optimis haberi, qui corpore & vita, propinquis & opibus, & breuiter reliquis rebus omnibus contentis, laudem & honorem persequuntur. Omnes enim sancti patres de hoc vicio conquesti sunt & magno consensu decreuerunt, extremum esse omnium viciorum ad vincendum. S. Augustinus dicit, omnia reliqua vitia in malis fieri operibus, excepto honore & beneplacito, quod fiat in & de bonis operibus. Ideoque si homo nihil aliud iterum habeat negotij, quã hoc secundum opus huius præcepti, satis tamen habeat per totam vitam suam occupationis & laboris depugnandi cum hoc vitio. Tam callidum & pernicax est, tam renitens eiciens. At nunc relictis his omnibus bonis operibus nos exercemus in multis alijs vitiosioribus bonis operibus. Imo plane alijs bonis operibus hoc subvertimus & obliuione obliteramus. Ita sanctum dei nomen per nostrum maledictum nomen, beneplacitum, honoris requisitionem, & ambitionem in vanum sumitur, & irreuerenter habetur, dignum quod solum & vnum colas & honores. Quod peccatum grauius est coram deo, quam & homicidium, & adulterium. Sed eius malitia non tam liquido cernitur ut homicidij & adulterij, propter eius subtilitatem. Nam non in crassa carne, sed in spiritu perficitur.

VIGESIMOSECVNDO.

¶ Sunt qui existimant, posse iuuentuti, eam iactantia, honore, & laudibus, & rursus dedecore & infamia puocari & moueri ad bene faciendũ atque viuendũ. Nam sunt multi ut facientes bona,

Periculosũ
 ethnicas his-
 torias legere,
 nisi premu-
 nitus sit an-
 mus verbo
 dei.